

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jakub Vozáb: Fenomén Divoká honba a její proměna v čase. FF UK, Praha 2015, 48 str. +
Obrazová příloha.

Předložená bakalářská práce se pokouší komplexně zabývat fenoménem divoké honby, který je spjat jak germánskými mytologickými tradicemi, tak s folklorním podáním. Od konce starověku do raného a pozdního středověku vzniklo specifické mytofolklorní kontinuum s různými akcenty. Setkáváme se tu mimo jiné s personifikací přírodní nepohody, vichřice a bouře v oblastech původně osídlených germánskými etniky. Divoká honba má dvojí podobu: jednou jako osobitá personifikace přírodního dění, podruhé jako typ revenanta, zlého pána pykajícího po své smrti. Představa divoké honby souvisí také s naracemi o divích lidech, kteří byli stejně nevyzpytatelní jako les. Diví lidé ovládali počasí a přičítali se jim rovněž únosy dětí. V této mytofolklorní představě se patrně uplatnily také motivy o lovicím démonu. Mohlo se jednat o lov na lidi, o pronásledování lidí. V souladu s mytologickou teorií v 19. stol. byl divoký lovec a divoká honba spojována s germánským bohem hromu a deště Tórem. Podle J. W. Gromanna (1831-1919) divoký lovec o půlnoci s hojnou družinou a množstvím psů pronásledoval a lovil divoženky. Domnívám se, že v poslední instanci lze považovat divokou honbou za invariant, jenž se realizuje v množství variantů. Světově proslulý antropolog Claude Lévi-Strauss by nepochybně operoval termínem „bricolage“.

Přínos předložené bakalářské práce lze spatřovat mimo jiné v detailní analýze opírající se o reprezentativní bibliografii. Jde vlastně o důkladné folkloristické sondy zahrnující pečlivou textovou či diskurzivní analýzu. Už na první pohled je patrné, že se autor ve sledované problematice vyzná a že dokáže přesvědčivě argumentovat. Využívá přitom své optimální jazykové předpoklady v němčině a angličtině.

Za pozornost stojí, že autorova bakalářská práce je vhodně členěna na kapitoly a podkapitoly, v nichž se podává plastický obraz divoké honby. K předloženému pojednání nemám jako vedoucí práce meritorní připomínky nebo výhrady. Avšak dodávám, že Jakub Vozáb mohl na některých místech text poněkud rozšířit, aby se více doplnila sledovaná problematika. V neposlední řadě by předložená práce mohla mít vyšší stylistickou úroveň.

Ačkoliv o problematice bakalářské práce diskutuji s jejím autorem již minimálně dva roky, nemohl jsem příliš ovlivnit její výslednou podobu. V navazující diplomové práci by se pak mohlo počítat také s dalšími bibliografickými údaji (Alfred Endter: Die Sage vom wilden Jäger und von der wilden Jagd. Studien über deutschen Dämonenglauben. Frankfurt am Main, Dissertation 1933; Will-Erich Peukert: Deutscher Volksglaube des Spätmittelalters. Stuttgart: W. Speman Verlag 1942.)

Celkově lze konstatovat, že Jakub Vozáb ve své bakalářské práci osvědčil schopnost získat relevantní údaje ke zvolené problematice. Prokázal, že umí pracovat v určité oblasti studia a že dokáže získané poznatky interpretovat. Předložená práce je přijatelně provedena jak po stránce metodologické a teoretické, tak i praktické. Protože autor podal solidní badatelský výkon, práci lze přijmout jako vhodný podklad k obhajobě.

Závěr: Bakalářská práce vyhovuje stanoveným kritériím, přikláním se k hodnocení
známkou
v e l m i do b ř e .

V Praze dne 21. května 2015

Doc.PhDr. Bohuslav Šalanda, CSc.

